

Så kommer fru Lene Espersen ind på spørgsmålet om, hvornår Fremskridtspartiet ønsker at de øst- og centraleuropæiske lande skal optages, og dér er jeg altså ked af at skuffe fru Lene Espersen, for Fremskridtspartiet går ind for, at de bliver optaget hurtigst muligt.

Og hvis det er nødvendigt at sige: Jamen de kan kun, om jeg så må sige, opfylde kravene til det, der hedder søjle 2 og søjle 3 i første omgang, så lad dem starte med det og sige: Så er de medlemmer af EU. Og når de så opfylder kravene til søjle 1, det indre marked, så lad dem også være en del af det – men først i det øjeblik de opfylder kravene. Vi ønsker ikke at sætte nogen forsinkende bremse på optagelse af nye EU-lande. Vi mener, det er vores livs chance, det er Europas chance for at sikre freden på hele vores kontinent, hvis man skal være lidt højtravende.

Angående miljøstøtteordninger må jeg jo sige, at mit svar er: Nej, vi går ikke ind for nogen form for miljøstøtteordninger; vi går nemlig ikke ind for, at staten skal hive penge ind for at give dem ud til noget, de pludselig har fundet ud af.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er bare til fru Annette Just, der talte om, at landsbrugsordningerne, de nuværende støtteordninger, skulle erstattes, og fru Annette Just brugte det udtryk, at de skulle erstattes af sociale ordninger. Det var faktisk ikke det, der lå i min stemmeforklaring, som fru Annette Just kaldte det, for det er jo ikke sådan, at hele det danske landbrug skal have socialhjælp. Det skal være sådan, at de yderkanter og vanskelige steder, hvor der er landbrug, som er vanskelige at drive, får nogle ordninger, så de kan blive ved med at drive landbrug, men det er ikke det samme som, at store, effektive landbrug eller alle skal have det. Jeg ville bare lige præcisere, hvad det var, jeg mente.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Til fru Annette Just: Når vi nu ser på den dagsorden, som er foreslået af Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, så er det nogle fornemme mål, men indtil de mål er nået, er vi nødt til at have en ordning, der gør, at støtten kan afvikles gradvis, og at der gives kompensation.

Den kompensation kan gives på flere måder. Den kan gives ved at sænke omkostningerne, så

erhvervet på den måde bliver konkurrencedygtigt, men det står der ingenting om i dagsordensforslaget. Derfor er det, at jeg på Venstres vegne siger, at når man ikke kan enes om at sænke omkostningerne i takt med, at man afvikler støtten, så må man i en overgangsperiode have nogle ordninger, og kald dem så sociale ordninger.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det er også et spørgsmål til fru Annette Just og om den stemmeforklaring, der blev afgivet på Det Konservative Folkepartis vegne.

Vi vil gerne være med til at hjælpe landdistrikterne og de ugunstigt stillede områder, og det er ikke det samme som at sige, at EU's landbrugspolitik skal omdannes til socialpolitik, og at de 300 milliarder, der i dag bliver brugt på landbrugspolitik, alle sammen skal bruges til socialpolitik. Det er nemlig ikke konservativ politik.

Vi må bare erkende, at der er nogle områder, som er så ugunstigt stillet, at vi bliver nødt til at hjælpe dem, og dér vil jeg sige, at jeg ikke er enig med Det Radikale Venstre, for jeg tror ikke, de skal have hjælp, så de kan blive ved med at drive landbrug, hvis det virkelig er så uhenigtsmæssigt at gøre det.

Så tror jeg, det er bedre at hjælpe dem til omstilling, så de kommer i gang med en anden form for arbejde, og så man får hjulpet dem ud af deres problematiske situation. Og dér vil jeg sige, at dér er der så forskel i opfattelsen af, hvordan de skal behandles, mellem Fremskridtspartiet og Det Konservative Folkeparti.

Men det, jeg spurgte om omkring miljøstøtte, var ikke, om Fremskridtspartiet var for eller imod. Vi er også meget betænkelige ved, at man nu bare omdøber støtten og giver den et andet navn, men bevarer det planøkonomiske. Det, jeg spurgte om, var, om Øst- og Centraleuropa skulle have del i en støtte, hvis der kommer nye støtteordninger, for jeg kan jo se ud af dagsordensforslaget, at de nuværende støtteordninger, som forhåbentlig er under afvikling, skal Øst- og Centraleuropa ikke have del i.

Men hvad med de nye støtteordninger, som man sikkert med mere eller mindre held nok skal få introduceret på EU-området? Hvad vil der ske med de nye støtteordninger? Skal Øst- og Centraleuropa have del i dem?